

vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-160/96, Kögler vastaan tuomioistuin, 20.1.1998 antaman määräyksen (Kok. 1998, s. I-A-15 ja II-35) kumoamista, vastapuolina ja muina asianosaisina: Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (asiamiehenään T. Millett) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinhän M. Bauer ja D. Canga Fano), yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit A. La Pergola ja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mi-scho, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, sittemmin R. Grass, on antanut 25.5.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Max Kögler velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

25 päivänä toukokuuta 2000

asiassa C-307/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta(¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 76/160/ETY – Uimaveden laatu)

(2000/C 247/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-307/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinhän F. de Sousa Fialho ja O. Couvert-Castéra) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehinhän aluksi J. Devadder, sittemmin Y. Houyet), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY (EYVL 1976, L 31, s. 1) 4 artiklan ja EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan (josta on tullut EY 249 artiklan kolmas kohta) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimia sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu noudattaa tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja kymmenen vuoden kuluessa direktiivin tiedoksiantamisesta,

yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja M. Wathelet, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 25.5.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska
 - se on jättänyt sisävesistöjen useita uintialueita ilman päteviä perusteita kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle
 - se ei ole kymmenen vuoden kuluessa direktiivin tiedoksiantamisesta toteuttanut tarvittavia toimia sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu noudattaa tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja, eikä saavuttanut direktiivissä vaadittuja tuloksia.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Belgian kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 299, 26.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

25 päivänä toukokuuta 2000

asiassa C-359/98 P, Ca' Pasta Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku – Asetus N:o 4028/86 – Yhteisön taloudellinen tuki – Menettely tuen poistamiseksi – Myönnetyn tuen maksamisen pidättäminen – Kannekelpoinen toimi)

(2000/C 247/05)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-359/98 P, Ca' Pasta Srl, kotipaikka Padova (Italia), edustajinaan asianajajat P. Piva, Venetsia, ja G. Arendt, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto G. Arendt, 7 Val Sainte-Croix, jossa valittaja vaatii muutoksen-

haussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-274/97, Ca' Pasta vastaan komissio, 16.7.1998 antaman määräyksen (Kok. 1998, s. II-2925) kumoamista ja jossa vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. van Vliet, avustajanaan A. Dal Ferro, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit G. Hirsch ja V. Skouris (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.5.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-274/97, Ca' Pasta vastaan komissio, 16.7.1998 antama määräys kumotaan.*
- 2) *Ca' Pasta Srl:lle osoitettuun, 4.8.1997 päivättyyn komission kirjeeseen sisältyvä yhteisön tuen maksamisen keskeyttämistä koskeva implisiittinen päätös kumotaan.*
- 3) *Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan kumomassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 378, 5.12.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

25 päivänä toukokuuta 2000

asiassa C-424/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Oleskeluoikeus – Direktiivit 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY – Tuloja ja varoja koskevat edellytykset)

(2000/C 247/06)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-424/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään aluksi A. Aresu ja sittemmin K. Oldfelt Hjertonsson) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään professori U. Leanza, avustajanaan D. del Gaizo), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun

neuvoston direktiivin 90/364/ETY (EYVL L 180, s. 26), ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/365/ETY (EYVL L 180, s. 28), eikä opiskelijoiden oleskeluoikeudesta 29 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/96/ETY (EYVL L 317, s. 59) mukaisia velvoitteitaan, koska

- se on vaatinut, että direktiivissä 90/364/ETY tarkoitettujen edunsaajien perheenjäsenillä on oltava kolmasosa enemmän tuloja ja varoja kuin direktiivin 90/365/ETY edunsaajien perheenjäseniltä edellytetty vähimmäismäärä,
- se on rajoittanut sitä, mitä näyttöä voidaan esittää, ja esimerkiksi määrännyt, että tiettyjen asiakirjojen on oltava toisen jäsenvaltion viranomaisten antamia tai varmentamia,
- se on vaatinut, että opiskelijat, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia ja jotka pyytävät direktiivin 93/96/ETY nojalla oleskeluoikeutensa ja perheenjäsentensä oleskeluoikeuden tunnustamista Italiassa, takaavat Italian viranomaisille, että heillä on määrätty määrä tuloja ja varoja, ja koska se ei ole jättänyt opiskelijoille tätä varten selvää vapautta valita ilmoituksen ja jonkin muun vastaavan tavan välillä eikä hyväksynyt ilmoituksen tekemistä silloin, kun opiskelijan perheenjäsenet ovat tulleet maahan hänen mukanaan,

yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. Sevón, P. J. G. Kapteyn, P. Jann ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.5.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Italian tasavalta ei ole noudattanut oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/364/ETY, ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/365/ETY, eikä opiskelijoiden oleskeluoikeudesta 29 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/96/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska*

- *se on rajoittanut sitä, mitä näyttöä voidaan esittää, ja erityisesti koska se on määrännyt, että tiettyjen asiakirjojen on oltava toisen jäsenvaltion viranomaisten antamia tai varmentamia,*
- *se on vaatinut, että opiskelijat, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia ja jotka pyytävät direktiivin 93/96/ETY nojalla oleskeluoikeutensa ja perheenjäsentensä oleskeluoikeuden tunnustamista Italiassa, takaavat Italian viranomaisille, että heillä on määrätty määrä tuloja ja varoja, ja koska se ei ole jättänyt opiskelijoille tätä varten selvää vapautta valita ilmoituksen ja muun vastaavan tavan välillä eikä hyväksynyt ilmoituksen tekemistä silloin, kun opiskelijan perheenjäsenet ovat tulleet maahan hänen mukanaan.*